

[Pia Kjærsgaard]

der er problemer med indvandrere og kriminalitet, men i de store byer er det et utrolig stort problem for de organisationer og de myndigheder, som det berører, og det synes jeg også godt man kunne bruge denne debat til at finde ud af hvad man stillede op med.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg husker meget vel diskussionen om palæstinenserne, og fru Pia Kjærsgaard vil måske også huske, at problemet just dér var de utrolig lange sagsbehandlingstider, som havde bragt denne gruppe i en helt speciel situation, fordi deres rejsehjemler – og de er jo statsløse – var udløbet. Det var den specielle baggrund. Havde sagsbehandlingstiden været kortet ned til det, den bør være, var det problem ikke opstået.

Jeg vil gerne sige om Socialdemokratiets holdning, at den er, at vi vil have disse sagsbehandlingstider ned. Jeg har brugt nogle eksempler i min tale før. Når der er givet afslag – og det kan enten være, fordi ansøgningen er åbenbart grundløs eller efter den normale procedure – så er det klart, at disse mennesker skal ud af landet, for hvis der gives afslag, er det, fordi de ikke har et asylgrundlag.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Når vi taler om palæstinensersagen og om sagsbehandlingstider, så er det ikke kun et spørgsmål om, at den enkelte institution var lang tid om at behandle ansøgningen. Det er også et spørgsmål om, at palæstinenserne klagede og ankede hver eneste gang, de havde mulighed for det, fordi de havde en smart advokat til at gøre det for sig. Når man bliver ved med at anke og bliver ved med at klage igen og igen igennem alle instanser og efter at have været igennem alle instanser starter forfra og prøver en gang til og så slutter oppe hos justitsministeren og hos ombudsmanden, så har man klaget så mange gange, at uanset hvor meget vi minimerer sagsbehandlingstiden, vil der gå en rum tid, inden de får det endelige afslag.

Så hvis vi skal have sagsbehandlingstiderne ned, er det ikke kun et spørgsmål om at minimere dem i den enkelte institution, men også et spørgsmål om, at anke- og klageadgangen bliver minimeret.

Men jeg kan forstå, at det er fru Dorte Bennedsen helt enig i.

Helge Adam Møller (KF):

Vores udlændingepolitik, herunder behandlingen af asylansøgere, flygtninge og andre udlændinge, er et af de mest debatterede emner i Danmark. For mig er der ingen tvivl om, at udlændingeområdet, herunder strømmene af mennesker mellem verdens lande, vil blive en af de største udfordringer, ja, måske den allerstørste, for Danmark og for hele den vestlige verden i de kommende år.

Vi har været og er fortsat i en situation her i Danmark, som vi efter min mening må håbe kan fortsætte, nemlig at de klare udslag af vold, racehad og racisme, som kommer til udtryk i nogle af vores nabolande, specielt Tyskland, og som i den senere tid har medført flere mord, ikke har vundet indpas her i Danmark.

Der er efter min opfattelse to afgørende forudsætninger for, at denne situation ikke bliver aktuel her i landet. Den ene forudsætning er, at debatten om udlændinge, indvandrere og flygtninge bliver et lige så naturligt emne at diskutere her i Folketinget blandt politikere og ved politiske møder som diskussioner om EF, skattespørgsmål, forsvar, miljø osv. Det var det ikke i en årrække, i hvert fald ikke blandt politikere, men det er heldigvis ændret i løbet af det sidste par år, og det synes jeg er godt og rigtigt, for det kan medvirke til, at alle eller i hvert fald et flertal får et godt og et klart grundlag at tage stilling på, og det kan aflive nogle af de myter, som fortsat eksisterer.

Det var den ene forudsætning. Den anden forudsætning er, at man har en lovgivning, som accepteres og forstås af flertallet af befolkningen. Jeg tror, det er utrolig vigtigt, at den udlændingelovgivning, som Folketinget vedtager, også af det store flertal af befolkningen findes at være ret og rimelig.

Jeg siger dette, fordi det er min opfattelse, at det er ganske få danskere, som ikke fuldt og helt accepterer, at mennesker, som opfylder kriterierne i FN's flygtningekonvention – og det vil sige, at de bliver forfulgt på grund af deres race, tro, religiøse overbevisning eller tilsvarende – helt selvfølgelig skal have asyl i et land, der giver dem en menneskeværdig tilværelse.